

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Niende Afdeling)

6. november 2018*

»Annulationssøgsmål – ERCEA – Horisont 2020 rammeprogram for forskning og innovation – afgørelse om afslag på en anmodning om fornyet gennemgang af bedømmelsen af et forskningsforslag – administrativ klage til Kommissionen – afslag på den administrative klage – fejlagtig angivelse af sagsøgte – påstand om påbud – åbenbart afvisningsgrundlag«

I sag T-717/17,

Nicolae Chioreanu, Oradea (Rumænien), ved advokat D.-C. Rusu,

sagsøger,

mod

Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA)

ved F. Sgritta og E. Chacón Mohedano, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående for det første et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation dels af afgørelsen truffet af ERCEA den 23. marts 2017 om afslag på anmodningen om fornyet gennemgang af bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP, ERC-2016-ADG »New and Innovative Powertrain – NIP«, dels af Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017 C(2017) 5190 final om afslag på den administrative klage, sagsøgeren har indgivet i henhold til artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT 2003, L 11, s. 1), og for det andet et søgsmål med påstand om, at Retten tilpligter ERCEA at foretage en fornyet gennemgang af bedømmelsen af det ovennævnte forskningsforslag.

har

RETTEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne K. Kowalik-Bańczyk (refererende dommer) og C. Mac Eochaidh,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: rumænsk.

Kendelse

Retsforskrifter

- 1 Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT 2003, L 11, s. 1), giver Europa-Kommissionen beføjelse til at oprette forvaltningsorganer med henblik på til disse at uddelegere beføjelser til helt eller delvist af gennemføre et EU-program eller -projekt på Kommissionens vegne og ansvar.
- 2 I henhold til artikel 4 i forordning nr. 58/2003 er forvaltningsorganerne EF-organer, der skal yde offentlige tjenester. De har status som juridisk person og har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, som de nationale lovgivninger kan give sådanne organer.
- 3 Artikel 22, stk. 1 og 5, i forordning nr. 58/2003 bestemmer, at enhver af et forvaltningsorgans akter, som er bebyrdende for tredjemand, kan forelægges Kommissionen med henblik på en kontrol af dens lovlighed. Kommissionen træffer en skriftlig og begrundet afgørelse om klagen efter at have hørt den pågældendes og forvaltningsorganets argumenter. Hvis Kommissionen træffer afgørelse om at afvise den administrative klage, kan dette indbringes som annulationssøgsmål for Domstolen.
- 4 I overensstemmelse med artikel 6 i Rådets afgørelse af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (EUT 2013, L 347, s. 965) oprettede Kommissionen ved afgørelse af 12. december 2013 (EUT 2013, C 373, s. 23) et europæisk forskningsråd (herefter »EFR«). EFR består af et uafhængigt videnskabeligt råd og en specifik struktur for gennemførelsen.
- 5 Den ovennævnte specifikke struktur for gennemførelsen blev oprettet ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 17. december 2013 om oprettelse af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og om ophævelse af afgørelse 2008/37/EF (EUT 2013, L 346, s. 58). Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA), der er den sagsøgte i den foreliggende sag, fik af Kommissionen uddelegeret beføjelse til at opnå EFR's specifikke mål inden for rammerne af Horisont 2020-programmet i overensstemmelse med forordning nr. 58/2003. Denne delegation er reguleret i Kommissionens afgørelse C(2013) 9428 final af 20. december 2013 om delegation af beføjelser til ERCEA med henblik på udførelse af opgaver i forbindelse med gennemførelsen af EU-programmer vedrørende frontlinjeforskning, herunder navnlig anvendelsen af bevillinger, der er opført på Unionens almindelige budget.
- 6 Reglerne for deltagelse i indkaldelser af forslag, der navnlig organiseres af ERCEA, er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT 2013, L 347, s. 81). Forordning nr. 1290/2013 fastlægger bl.a. i artikel 16 en procedure for fornyet gennemgang af bedømmelsen for ansøgere, der mener, at bedømmelsen af deres forslag ikke er foretaget i overensstemmelse med procedurerne i denne forordning, det pågældende arbejdsprogram, arbejdsplan eller indkaldelsen af forslag. I henhold til denne artikels stk. 2 skal en anmodning om fornyet behandling indsendes af den berørte ansøger senest 30 dage efter den dato, hvor Kommissionen eller finansieringsorganet informerede ansøgeren om resultatet af bedømmelsen. Ifølge denne artikels stk. 3 er Kommissionen eller finansieringsorganet ansvarlig for gennemgangen af anmodningen om fornyet gennemgang af bedømmelsen. Ved denne gennemgang vurderes kun de formelle aspekter af bedømmelsen og ikke forslagets kvaliteter. Den pågældende artikel fastsætter ikke nogen bestemt frist, inden for hvilken Kommissionen eller finansieringsorganet skal træffe afgørelse om anmodningen om fornyet gennemgang af bedømmelsen,

og anfører blot i stk. 5, at disse træffer sådanne afgørelser uden unødigt forsinkelse. Endelig følger det af samme artikels stk. 7, at proceduren for fornyet gennemgang af bedømmelsen ikke udelukker andre aktioner, som en deltager kan træffe i overensstemmelse med EU-retten.

Twistens baggrund

- 7 Den 25. maj 2016 offentliggjorde ERCEA en indkaldelse af forslag vedrørende EFR-tilskud til etablerede forskere inden for rammerne af arbejdsprogrammet 2016 for Horisont 2020, der omhandler gennemførelsen af EFR's aktiviteter.
- 8 Den 30. august 2016 indsendte sagsøgeren, Nicolae Chioreanu, på vegne af Oradea Universitet (Rumænien) et projektforslag under nr. 741797 NIP – New and Innovative Powertrain – med henblik på at opnå tilskud (herefter »forskningsforslag nr. 741797-NIP«).
- 9 Bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP blev overdraget til et ekspertpanel, der besluttede, at dette forslag ikke opfyldte EFR's kriterier for topkvalitet og følgelig ikke skulle gå videre til anden udvælgelsesfase med henblik på finansiering. Ved skrivelse af 30. januar 2017 meddelte ERCEA sagsøgeren resultatet af bedømmelsen. Skrivelsen nævnte de foreliggende klagemuligheder over for ERCEA, dvs. anmodning om fornyet gennemgang af bedømmelsen, den administrative klage i medfør af artikel 22 i forordning nr. 58/2003 samt annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF. Derudover angav denne skrivelse fristerne for indgivelse af disse klager eller søgsmål, anførte de elektroniske adresser, som de to førstnævnte klager kunne indsendes til, og præciserede, at sagsøgeren kun kunne indgive én formel klage ad gangen. Evalueringsrapporten, der omfattede de individuelle kommentarer fra eksperterne, de endelige bemærkninger og de points, som panelet havde tildelt, fandtes i bilaget til den pågældende skrivelse.
- 10 Den 14. februar 2017 indleverede sagsøgeren en anmodning om fornyet gennemgang af bedømmelsen.
- 11 Ved skrivelse af 23. marts 2017 meddelte direktøren for ERCEA sagsøgeren, at denne af ERCEA's udvalg havde fået afslag på sin anmodning om fornyet gennemgang (herefter »ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017«). Ifølge udvalget var der ikke blevet begået nogen procedurefejl under bedømmelsesproceduren. I den pågældende skrivelse informerede direktøren sagsøgeren om de to til rådighed stående klagemuligheder, dvs. for det første den administrative klage i medfør af artikel 22 i forordning nr. 58/2003, der skulle indsendes inden for en frist på én måned fra sagsøgerens modtagelse af afgørelsen til den anførte elektroniske adresse, og for det andet adgangen til annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF til prøvelse af ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017, der skulle anlægges senest to måneder efter, at sagsøgeren modtog afgørelsen. Skrivelsen indeholdt ligeledes en henvisning til forordning nr. 58/2003 og præciserede, at sagsøgeren kun kunne indgive én klage ad gangen, og at denne, såfremt den pågældende valgte at indgive en administrativ klage i medfør af artikel 22 i forordning nr. 58/2003, skulle afvente Kommissionens endelige afgørelse og anlægge et annulationssøgsmål til prøvelse af denne sidstnævnte afgørelse.
- 12 Den 3. april 2017 indgav sagsøgeren en administrativ klage i henhold til artikel 22 i forordning nr. 58/2003 til Kommissionen.
- 13 Ved afgørelse af 27. juli 2017, C(2017) 5190 final, der blev truffet på grundlag af artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 58/2003 (herefter »Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017«), forkastede Kommissionen sagsøgerens klage som ugrundet og fastholdt ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 om afslag på anmodningen om fornyet gennemgang af bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP. Denne afgørelse blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 16. august 2017, som var underskrevet af generaldirektøren for Generaldirektoratet (GD) for Forskning og Innovation. Skrivelsen indeholdt en

angivelse, der oplyste sagsøgeren om, at denne kunne anlægge annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF mod Kommissionen inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af den pågældende skrivelse.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 14 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. oktober 2017 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.
- 15 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 23. januar 2018 har ERCEA fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 130 i Rettens procesreglement. Sagsøgeren har afgivet sine bemærkninger hertil den 5. marts 2018.
- 16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- »Afgørelserne« om afslag på anmodningen om fornyet gennemgang af bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP annulleres.
 - ERCEA tilpligtes at foretage en fornyet gennemgang af bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP.
- 17 ERCEA har i formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 18 I bemærkningerne til formalitetsindsigelsen har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Retten fremmer sagen til påkendelse i realiteten.

Retlige bemærkninger

- 19 I medfør af procesreglementets artikel 130, stk. 1 og 7, kan Retten, hvis sagsøgte anmoder herom, tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. Derudover gælder i medfør af samme procesreglements artikel 126, at Retten, når det er åbenbart, at sagen må afvises, eller at sagen er åbenbart ugrundet, på forslag fra den refererende dommer til enhver tid kan beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse uden at fortsætte sagens behandling.
- 20 I den foreliggende sag finder Retten sagen tilstrækkeligt belyst i sagsakterne, og den har besluttet at træffe afgørelse uden at indlede den mundtlige forhandling og uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

Overholdelsen af reglerne vedrørende stævningens indhold

- 21 ERCEA har gjort gældende, at stævningen ikke tilstrækkeligt præcist angiver sagens genstand og de fremsatte anbringender. ERCEA har navnlig anført, at sagsøgeren i stævningens punkt 1 og 21 henviser til de »negative afgørelser« med hensyn til den fornyede bedømmelse af forskningsforslag nr. 741797-NIP uden nærmere at angive oplysninger såsom datoen for eller ophavsmanden til den eller de anfægtede retsakter, der kunne gøre det muligt entydigt at identificere den eller de retsakter, der udgør sagens genstand.

- 22 I bemærkningerne til formalitetsindsigelsen har sagsøgeren gjort gældende, at ERCEA's argument er fejlagtigt, eftersom stævningen meget præcist beskriver sagens genstand, som er ERCEA's manglende overholdelse af bedømmelsesproceduren i forbindelse med bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP. Hvad angår den i stævningens punkt 21 anvendte flertalsform har sagsøgeren gjort gældende, at det ikke var nødvendigt nærmere at angive alle identifikationsoplysningerne om de afgørelser, som sagsøgeren ønsker annulleret, idet disse afgørelser fremgår af stævningens bilag A.2 og A.3.
- 23 I henhold til artikel 21, stk. 1, i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol, der i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, og procesreglementets artikel 76, litra d) og e), finder anvendelse på sager for Retten, skal stævningen angive søgsmålets genstand, de anbringender og argumenter, der gøres gældende af sagsøgeren, samt en kortfattet fremstilling af disse anbringender og påstande. Disse angivelser skal være tilstrækkelig klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og til at Retten i givet fald på det foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Af retssikkerheds- og retsplejehensyn er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentligste faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, fremgår af selve stævningen, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde (kendelse af 28.4.1993, De Hoe mod Kommissionen, T-85/92, EU:T:1993:39, præmis 20, af 21.5.1999, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, T-154/98, EU:T:1999:109, præmis 49, og af 15.6.1999, Ismeri Europa mod Revisionsretten, T-277/97, EU:T:1999:124, præmis 29).
- 24 Hvad nærmere bestemt angår parternes påstande må det fremhæves, at det er disse påstande, der fastlægger sagens genstand. Det må derfor kræves, at parterne klart og utvetydigt har præciseret deres påstande. Når det drejer sig om et annulationssøgsmål, må det navnlig kræves, at den retsakt, der påstås annulleret, klart angives (dom af 10.7.1990, Automec mod Kommissionen, T-64/89, EU:T:1990:42, præmis 67).
- 25 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at sagsøgeren i stævningens punkt 1 under overskriften »Sagens genstand« for Retten har nedlagt påstand om annulation af »afslaget på anmodningen om fornyet bedømmelse af [forskningsforslag nr. 741797-NIP] og om, at [ERCEA] tilpligtes på ny at bedømme det nævnte forskningsforslag under nøje overholdelse af principperne om gennemsækelighed, rimelighed og uvildighed som fastsat i EFR's regler for indsendelse og bedømmelse af forslag«, og at sagsøgeren i stævningens punkt 21 under overskriften »Konklusion« har nedlagt påstand om, at »afgørelserne om afslag på fornyet gennemgang af forskningsforslag [nr. 741797-NIP] annulleres, og at [ERCEA] tilpligtes på ny at bedømme det nævnte forskningsforslag med den begrundelse, at bedømmelsesproceduren ikke er blevet overholdt«.
- 26 Det følger af det foregående, at sagsøgeren i den foreliggende stævning i det væsentlige har nedlagt påstand om annulation af en retsakt, som ERCEA er ophavsmand til, med henblik på, at ERCEA tilpligtes at foretage en fornyet gennemgang af bedømmelsen af forskningsforslag nr. 741797-NIP, hvormed sagsøgeren ansøgte om tilskud til sit projekt.
- 27 Ikke desto mindre har sagsøgeren i sine bemærkninger til formalitetsindsigelsen anført, at denne har nedlagt påstand om annulation af de retsakter, der er indeholdt i stævningens bilag A.2 og A.3. I disse to bilag findes imidlertid henholdsvis ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 og Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017.
- 28 Ganske vist er det korrekt, at den formulering, der er anvendt i stævningen – og navnlig anvendelsen af flertalsformen i dennes punkt 21 – til at beskrive de retsakter, som er genstand for søgsmålet, såvel som den omstændighed, at hverken ophavsmændene til retsakterne eller datoerne for deres udstedelse er nærmere angivet i stævningen, kan give anledning til forvirring. Imidlertid er det – eftersom de retsakter, som er genstand for søgsmålet, er blevet vedlagt stævningen – muligt at identificere disse.

- 29 Det skal i øvrigt bemærkes, at ERCEA til støtte for formalitetsindsigelsen har fremsat argumenter vedrørende formaliteten dels vedrørende et søgsmål til prøvelse af ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017, dels vedrørende et søgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017. Sagsøgte har således til trods for de upræcise oplysninger i stævningen selv været i stand til at identificere de to retsakter, der er genstand for nærværende søgsmål, og at identificere såvel ophavsmændene til dem som datoerne for deres udstedelse.
- 30 Det fremgår af ovenstående, at sagens genstand, således som den er angivet i stævningen, opfylder de krav, der er anført i præmis 23 og 24 ovenfor. Det skal derfor fastslås, at sagsøgeren med nærværende søgsmål har nedlagt påstand om annullation af to retsakter, nemlig ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 og Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017. I øvrigt har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Retten tilpligter ERCEA på ny at bedømme forskningsforslag nr. 741797-NIP.

Påstanden om annullation af ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017

- 31 ERCEA har gjort gældende, at nærværende søgsmål, for så vidt som det omhandler ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017, bør afvises, idet det blev anlagt efter udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i artikel 263, stk. 6, TEUF.
- 32 Retten finder af en anden grund, at det er åbenbart, at søgsmålet må afvises, for så vidt som det omhandler ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017. Det er nemlig tilstrækkeligt at bemærke, at sagsøgeren har valgt at indgive en administrativ klage over denne afgørelse i medfør af artikel 22 i forordning nr. 58/2003, og at Kommissionen har taget stilling til denne klage ved afgørelsen af 27. juli 2017, der ligeledes er genstand for nærværende søgsmål.
- 33 Idet sagsøgeren således har valgt den administrative klagegang, der førte til, at der den 27. juli 2017 blev vedtaget en afgørelse af Kommissionen, som er den myndighed, der prøver lovligheden af ERCEA's retsakter, kan sagsøgeren ikke længere anfægte ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 inden for rammerne af en domstolsprøvelse i medfør af artikel 263 TEUF – og dette uanset, om fristen for at anlægge et sådant søgsmål eventuelt er overskredet, således som ERCEA har gjort gældende i formalitetsindsigelsen.
- 34 Heraf følger, at det er åbenbart, at påstanden om annullation af ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 må afvises.

Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017

- 35 ERCEA har gjort gældende, at nærværende søgsmål, for så vidt som det omhandler Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017, bør afvises, idet det er rettet mod den enhed, der ikke er ophavsmanden til denne afgørelse.
- 36 I henhold til artikel 22, stk. 1 og 5, i forordning nr. 58/2003 gælder, at når et forvaltningsorgans akt, som er bebyrdende for tredjemand, indbringes for Kommissionen med henblik på en kontrol af dens lovlighed, kan Kommissionens udtrykkelige eller implicite afgørelse om at forkaste den administrative klage gøres til genstand for et annullationssøgsmål for Domstolen.
- 37 I henhold til retspraksis skal søgsmål principielt anlægges mod ophavsmanden til den anfægtede retsakt (jf. kendelse af 22.7.2015, European Children's Fashion Association og Instituto de Economía Pública mod Kommissionen og EACEA, T-724/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:550, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.11.2017, Pilla mod Kommissionen og EACEA, T-784/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:806, præmis 54). Dette er bl.a. tilfældet, når en retsakt ikke kan tilregnes en anden EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur end den institution, fra hvilken denne retsakt

hidrører (jf. i denne retning kendelse af 16.12.2008, Italien mod Kommissionen og EØSU, T-117/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:582, præmis 16-19, og af 15.11.2017, Pilla mod Kommissionen og EACEA, T-784/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:806, præmis 55-60).

- 38 En fejlagtig angivelse af en anden sagsøgt i stævningen end ophavsmanden til den anfægtede retsakt medfører i øvrigt ikke, at søgsmålet skal afvises, såfremt stævningen indeholder sådanne oplysninger, som gør det muligt uden tvivl at identificere den part, som søgsmålet er rettet mod, såsom oplysninger i form af angivelse af den anfægtede retsakt og udstederen heraf. I dette tilfælde kan ophavsmanden til den anfægtede retsakt betragtes som sagsøgte, selv om denne ikke er nævnt i stævningens indledende del. Der skal imidlertid sondres mellem dette tilfælde og det tilfælde, hvor sagsøgeren fortsat angiver sagsøgte, som er angivet i stævningens indledende del, selv om sagsøgeren fuldt ud er klar over, at den pågældende ikke er ophavsmand til den anfægtede retsakt. I sidstnævnte tilfælde skal der tages hensyn til den sagsøgte, som er angivet i stævningen, og eventuelt drages konsekvenser af denne angivelse med hensyn til, om søgsmålet skal afvises (jf. i denne retning dom af 22.11.1990, Mommer mod Parlamentet, T-162/89, EU:T:1990:72, præmis 19 og 20; jf. ligeledes kendelse af 27.3.2017, Frank mod Kommissionen, T-603/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:228, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 I den foreliggende sag må det for det første fastslås, at Kommissionen er eneste ophavsmand til afgørelsen af 27. juli 2017. Da Kommissionen vedtog denne afgørelse, udøvede den de beføjelser, som den er tildelt ved forordning nr. 58/2003, med hensyn til legalitetskontrol af ERCEA's afgørelser. Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017 kan således under ingen omstændigheder tilregnes ERCEA.
- 40 Det skal derefter bemærkes, at muligheden for at anlægge et søgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse såvel som retsgrundlaget for dette søgsmål blev angivet i ERCEA's afgørelse af 23. marts 2017 (jf. præmis 11 ovenfor). Derudover henviste den skrivelse af 16. august 2017, der ledsagede Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017, og som blev fremsendt til sagsøgeren af generaldirektøren for GD for Forskning og Innovation, udtrykkeligt til Kommissionen som den part, der skulle anlægges annulationssøgsmål mod i henhold til artikel 263 TEUF med henblik på prøvelse af denne afgørelse (jf. præmis 13 ovenfor).
- 41 Endelig må det fastslås, at sagsøgeren blev ved med at betegne ERCEA som sagsøgte i sine bemærkninger til formalitetsindsigelsen, på trods af, at ERCEA i formalitetsindsigelsen havde angivet, at nærværende søgsmål, for så vidt som det omhandlede Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017, burde have været rettet mod Kommissionen.
- 42 Det følger af det ovenstående, at påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017 er rettet mod en enhed, som ikke er ophavsmand til denne retsakt. Denne påstand må derfor afvises.

Påstanden om udstedelse af et påbud over for ERCEA

- 43 I henhold til fast retspraksis kan Retten i forbindelse med en legalitetskontrol af Unions institutioners, organers, kontorers og agenturers retsakter hverken rette påbud til disse eller træffe afgørelse på disses vegne (dom af 10.10.2012, Grækenland mod Kommissionen, T-158/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:530, præmis 219; jf. ligeledes dom af 22.4.2016, Italien og Eurallumina mod Kommissionen, T-60/06 RENV II og T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Sagsøgerens påstand om udstedelse af et påbud over for ERCEA skal derfor åbenbart afvises.
- 45 Henset til det ovenfor anførte skal det foreliggende søgsmål afvises i sin helhed.

Sagsomkostninger

- ⁴⁶ I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med ERCEA's påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Niende Afdeling):

- 1) Sagen afvises.**
- 2) Nicolae Chioreanu betaler sagsomkostningerne.**

Således bestemt i Luxembourg den 6. november 2018.

E. Coulon
Justitssekretær

S. Gervasoni
Afdelingsformand